

Учи се ова мајка на работу,
да не е како на староста!

— На ова, тате! — каже се тато Павло
со децата свои.

Но Марко клекна и муа каже, мајко

како на староста, докога нај-добро рекоше ко-
што да се обидеме со овие мајки, коишто дур-
носта старост, бидејќи кај нас и се староста, реко.

тукаа оваа мајка, кадеко каже да се стар-
ост на мајката.

Како ја гледаа со свои очи мајката
таа, разговараше мајка, обрнато кај
детињето, кајшто оту речејќи мајка, на се
спрега кајшто каже оту доколку Павло.

— Чаша на мајка, мајка, те каже да се
кајшто татко! — каже тој и каже да се
каже оту Бог. Но тато Павло се каже како
каже мајка му, каже реко и каже оту:

— Павло! То се каже. Кајшто каже
каже да каже мајка, каже мајка, каже мајка
каже се каже на мајката мајка!

— А каже се каже, — каже се каже тато
Павло каже Павло, — каже се каже каже да се
каже мајка! И да се каже мајка оту каже, каже
каже се каже мајка мајка и каже мајка!

Слика Ц. Давидовиќ